

הגילויים של „העולם הזה“ — בידי חיי מופקדים הכספים של הכדורגל בישראל?

בעדו מלהתפתח. לברים, כעובד מוסדות חסדי תרבותיים חיוניים, היו הקצבות של נדיבות פנים חשדו בו שהוא מעביר נדב לטובת חסד שחור. נפתחה חקירה. גם תוצאותיה לא נודעו עד היום.

כל אותה עת לא פסק ברים מלהתעניין בספורט, ובמיוחד בכדורגל. עד היום הוא מפקד פלוגת הסדרן של הפועל רחובות, נכנס לכן כניסה חופשית לבתי-הקולנוע.

פעילותו הספורטיבית, שגם בעת שגורף רבבות לא הביאה אותו לעזיבת מתנה. הן פועלים, היא שהביאה אותו לעסוק של דבר אל ההתאחדות לכדורגל, ושם אל השטח הן הקוסם לו — כמתנדב כמוזן — הגזברות.

★ ★ ★ מיצער הנצחון

צבי ברים, שצלקת מסתורית תלויה מעל עינו הימנית, מעורב בכמה וכמה פרשיות לא כך נעימות, שארעו בהתאחדות

לא את כל הדברים החרימו מהיהודים. אנשי ההגנה נהגו או להחרים רכב מערביים. כדי למנוע את גילוי הרכב הגנוב בידי חסד הסטרה הבריטית היו מחליפים את מספרי הרכב. לברים, בתור ממלא מקום מספק החבל, היה גיפ מסוג זה. כאשר בתום הן קרבות נלוו אנשי ההגנה לקבל את חגיגת התברר כי הוא איננו. התעורר או החשד כי ברים מכר אותו. נפתחה חקירה. ש תוצאותיה לא נודעו עד היום.

★ ★ ★

הרכוש הנטוש

עם חקמת המדינה והקמת צה"ל זכה הקורפורל של משטרת הישובים העברית צבי ברים בדרגת סרן. כאשר כבש צה"ל את לוד ואת רמלה, ועשרות חומסי חמס ובוזיו בו עטו על השלל שהשאירו הערבים בעיר, כאב ברים את כאב עירו.

בוים, שיקבל את בנו לעבודה במפעלו. כך הגיע ברים לרחובות. הוא היה בחור בעל מרץ ומוכשר. אולם הוא ידע כבר אז כי בעולם האכזרי לא די במרץ ובכשרון. הוא ידע כי כדי להצליח עליו להיות גם חבר במפלגה מתאימה, כלומר במפא"י. באחת ההזדמנויות הביע צבי ברים את השקפת עולמו בפני ידיד: „עולמנו הוא עולם של זאבים, המנסים לטרוף זה את זה. מוטב להיות זאב טרף מאשר זאב נטרף.“ קל כצבי ועז כנמר, הפך צבי ברים לזאם. באותם הימים נזעק ברים בפעם הראשונה לשירות האומה. הוא הצטרף למשטרת הישובים העברית, או כפי שאלו נקראו אז — הגפירים.

כבר אז ידע ברים באיזה שטח הוא מוכשר במיוחד. היה זה שטח הגזברות. כאשר היה ממונה על קבוצת גפירים לאי מושבעים, ששמרה יחד עם גפירים מושבעים על מתקני מכון ויצמן בעת המאורעות בי

בין תמונות עסקי ההתאחדות לכדורגל, המפארות כל מסע או מאורע. שחקני כדור רגל רבים אינם מכירים את שמו, ואפילו עסקי ההתאחדות יודעים עליו מעט מאוד. למעשה יש עול רב בעובדות אלה. בהש' ואה לפרסומות שמקבלים שאר עסקני הן ההתאחדות, יוצא צבי ברים מקופח ביותר. קיפוח זה גדל בהרבה, אם להתחשב בן עובדה שצבי ברים הוא אחד העסקנים הב דדים המתמסרים בכל ישותם להתאחדות. כמעט מדי בוקר בבוקר הוא מופיע בן משרדי ההתאחדות, מפקח על העבודה הן שוטפת, משתתף בישיבות חשובות, מנהל את עסקי ההתאחדות ועובד בשעות הלילה. צבי ברים עושה הכל לשם שמים ולשלם הכדורגל. אין הוא מקבל שום משכורת עבור טרחו וזמן ויכור עבודתו, המע' סיקה אותו ככל זמן עבודה מקובל. פה ושם אמנם מכסה ההתאחדות כמה הוצאות קטנות שלו, אולם משכורת של ממש אין הוא מקבל. הוא עובד בהתנדבות.

כל עסקי ההתאחדות לכדורגל עובדים בהתנדבות. אולם כמעט לכולם יש גם עסקים פרטיים משלהם. הם מתמסרים לעניני הן כדורגל רק בשעות הפנאי שלהם. לרוב אין זמנם פנוי אפילו לבוא לישיבות. משום כך, אם אמנם מר זאבי מפתח-תקוה, פרדסן ותיק ואיש מכבי, הוא יושב ראש ההתאחדות לכדורגל, ואם גרישא פינקלשטיין, איש מכבי מפתח-תקוה אף הוא, היו אחד משני סגניו — אין זאת אומרת כי התוארים מעניקים להם את השלטון. אין להם זמן. רק למיקה אלמוג, סגן יושב-ראש ההתאחדות מטעם הפועל, המקבל משכורת מלאה מרכז הפועל, יש זמן. משום כך בא אליו גם השלטון.

אותו המצב שורר גם בגזברות ההתאחדות לכדורגל. בהתאם לעקרון השיתוף של האגודות החברות בהתאחדות, ישנם בן גזברות ההתאחדות ארבעה חברים: איש ב"ת"ד, איש מכבי ושני אנשי הפועל. אחד מאנשי הפועל הוא צבי ברים.

גם אנשי הגזברות הם עסקנים מתנדבים. וגם להם אין זמן לנהל את העניינים. האיש המנהל את העניינים הוא האיש שיש לו זמן — צבי ברים.

★ ★ ★

עסקים בשעות הפנאי

אימרה מחוכמת מאוד אמרת: „לי אנשים עובדים אין זמן לעשי כסף.“ אימרה זו מתאימה מאוד לצבי ברים. כי עד כמה שיראה הדבר תמוה, צבי ברים, המקדיש את כל זמנו לענייני ההתאחדות לכדורגל, הוא גם בעל עסק משלו, ודחק בעל עסק גדול, מפתח ומושבג.

יש לו בית-דפוס מפותח ברחובות, עיר מן גוריו, הגדול משני בתי-הדפוס הנמצאים בעיר. זה הדפוס המבצע את כל עבודות תנובה ושאר המוסדות ההסתדרותיים בן דרום הארץ, המדפיס חלק מברית-הדפוס של חברת התעופה אל-על ומסדת אחים. למרות שבשנים האחרונות אין צבי ברים מתמסר כל כך לבית-הדפוס שלו, אין עסק קיו דועקים. להיפך: הם משגשגים ופורחים. בעוד שעד לפני ארבע שנים הצהיר צבי ברים על הכנסה של 3000 ל"י לשנה, הצ' היר כבר לפני שלוש שנים על הכנסה של 5000 ל"י, ולפני שנתיים על 8000 ל"י.

בשנים שאחרי כן התרחבו עסקיו יותר ו יותר. הוא הרכיב את בית-הדפוס שלו, הכניס בו מכונות חדשות ומשוכללות, נכנס כשותף בחברה ליבוא נדב, רכש בן שותפות פרנס בן 100 דוגם, שערכו כ-100 אלף ל"י, הביע את רצונו לרכוש בית קפה במקום מרכזי בתל-אביב כסכום של כמה עשרות אלפי ל"י, החליף את הטנדר הישן שלו במכונית חדשה ומתודרת מאחד המודלים האחרונים. מלבד זאת יש לו בית גדול בן שתי קומות ושש חנויות בן רחובות העיר, ועוד בית בנתניה.

★ ★ ★

צבי הופך לזאב

איך הגיע צבי ברים נמוך-הקומה לרכוש זה גודלו מכריז מציינים כי עד לקום המדינה לא נמנה האיש עם עשירו הנישוא. אלא כפי להבין את חקירתה הן מופלאה של צבי ברים, יש לחזור עוד לן שנים שלפני קום המדינה.

הקריירה המהירה החתילה בערך באמצע שנות השלושים, כשצבי ברים, צעיר בעל מרץ כבן 19, יליד פולין, היה פועל דפוס בחדרה. באותן השנים פתח אביו חנות לגזטטריה במרכז המושבה רחובות, שיכנע את בעל הדפוס היחיד ברחובות, מר לנגי

ההחלה הצנועה

צבי ברים (מסומן בעי' 21), בשנת 1941, במדי נוסר של משטרת הישובים העבריים. צבי, שהיה אז חסר כל רכוש

הכדורגל בישראל: ● הוא קשור בפרשת הכרטיסים ל- משחק נגד נבחרת בריט-המועצות ברמת-גן. הוא שהיה אחראי על הדפסת הכרטיסים, ובבית-הדפוס שלו נמצאו אחרי המשחק בן משך זמן מה הגלופות של הכרטיסים.

● הוא מעורב בשערורית בזכו הן כספים, בעת שנבחרת ישראל לכדורגל שהן תה בפאריז, בדרבה חורה ממ סקבה, הוציאה כספים ללא אישורים וקבלות.

● למרות שלא נכלל במשלחת למס- קבה, קיבל ברים חזרה, או לפחות גרשמו לזכותו, דמי הנסיעה לשם וחזרה.

● ברים עורך מעת לעת טיולים באי- רופה על חשבון ההתאחדות, כשהיא קופץ לארץ, כדי לטור את עניניה.

● ברים אחראי למתן הלוואות אישיות לחברי ההנהלה ההתאחדות.

● ברים אחראי לשערוריות מכירת הכרטיסים הישנים למשחקים חדשים, בכך שלא פיקח עליהם אישית, כפי שמחייבו תפקידו.

● ברים אינו מקיים פיקוח על סדרי הדפסת הכרטיסים לתחרויות השונות.

● ברים הוא האיש שבכריע לתשלום פיצויים אישיים למוכרי ההתאחדות לעשבר משה וייס, גם כשהן נתגלה כמ' על באימון.

● ברים הוא האדם אשר כגלל סדרי עבודתו והנהלתו, התאססרו מעילות בן אימון בהתאחדות.

● אחרי כל אלה הופיע ברים כאיש אשר יטהר את ההתאחדות לכדורגל.

בתום קרבות חשיחו בה היה ברים כל העת בעורף, ערכו לוחמי גבעתי מצעד נצחון ברחוב הראשי של רחובות, בין הן שאר צעדו בתהלוכה גם אנשי נגבה אנשי נגבה עצמם, לא פחות מאנשי רחובות, המתלאו לראות בין שורותיהם סרן נמוך קומה, היה זה צבי ברים. איש לא הבין מה עשה בין מגני נגבה.

קשה לא פגנת להבין כיום מה עושה ברים בין מטרי ההתאחדות.

לבו לא נתן לו לראות כיצד אנשים, הגרים בריחוק מקום מרמלה, יקחו חפצים ל- בתיהם, בעוד ששכניה של רמלה, אורחי רחובות, יהיו מקופחים.

הוא רצה להשאיר גם מעט לאורחי רחובות, יצא עם מפקד פלוגת ההובלה לרמלה, עם שיירת מכוניות, בדרך חזרה עצרו אותם כמה אנשי פלמ"ח, חסרי אחריות ולקאלית, שמנעו משום מה העברת רכוש ערביי רמלה לרחובות.

לכרים כאב ההרב מאוד. כי עוד קודם לכן ניתנה לו ההזדמנות לספל ברכוש ערבי. היה זה פצת הבריחה הגדולה של ערביי האיזור. בראש היה ממונה על מח' סומים שבדקו ערבים אלה, החרימו מהם כל רכוש שהיה עולל להכניז עליהם.

אולם לא כל רכוש ערביי רמלה הלך לאיבנה. חדר האמבטיה של ברים מקושט בהרסילה כחולה גרמנית, בה היו ערביי רמלה נוהגים לרדף את חדרי האמבטיה שלהם. היו אמנם כמה אנשים במשטרה הן צבאית שלא הבינו אהבת חרסניה זו, וערכו חקירה נגד צ' ברים. אולם, כרגיל, תור צאות החקירה לא נודעו עד היום.

יותר הערכה לפעולתו של ברים היתה בקרב אורחי רחובות. כשהסתיימו הקרבות וברים בנה לו בית גדול ברחובות, לא שכחו אורחי המושבה להביע לו את אהדתם. בחג שמחת תורה מתיר נוהג יהודי עממי להחליף שלטים ברחובות העיר. כך, למשל, כותבים על שלטו של רופא — סנדלר. על ביתו של ברים הופיעו, בתזמנות שונות, כמה בחיבות. פעם היה כתוב: שם: „לוד-רמלה“, בשנה אחרת תלו על גג הבית שלט אחר: „הרכוש הנטוש“.

★ ★ ★

כניסה חופשית

רים חזר לעסקי הדפוס. הוא בנה לו בית-דפוס גדול ונפרד משלו, בביתו הפרטי. אולם משטר הקיצור והצנע עצר

סוף שנות השלושים, היה אחראי על קבלת הכספים ממכון ויצמן וחלוקתם בין הנוט' רים. חלק מאותם כספים לא הגיע משום מה לתעודתו. נפתחה חקירה נגד צבי ברים. תוצאות החקירה לא פורסמו מעולם ברבים.

★ ★ ★

הדרך לעצמאות

צבי ברים המשיך לשרת את האמה במשטרת הישובים העברית. הוא הפך נוטר מושבע. כאיש מפלגה מובהק הסתכסך עם נוטרים אחרים ועם הממונים עליו, ש' סלדו מפני פוליטרוקים מסוגו.

בד בבד עם עבודת הנוטרות המשיך ל- עבוד בדפוס של לנגביים. אלא שביום אחד הא כבר לא היה פועל דפוס. הוא הפך לשותף. היה לו לפתע כסף, סכום הגון באותם ימים, שאיפשר לו זאת.

עם זאת לא הוניה ברים את שטח הן ספורט. הוא היה חבר מסור בהפועל, חבר פלוגות הפועל המיוחדות, וראש קבוצת הסדרן של הפועל ברחובות.

במשטרת הישובים העברית עלה בעל- הדפוס בדרגה, עד שהפך לאחראי על הן שמירה עברית ברחובות.

עד שפרצה מלחמת השחרור, נשא ברים אשה וירש את מעט הרכוש שהותיר לו אביו שנפטר. עסקיו החלו לפרוח באמת רק עם המדינה. בתקופת מאורעות הדמים שלפני מלחמת העצמאות היה ברים ממלא מקום מפקד חבל רחובות, האיש האחראי לבטחון תושבי המקום, לביצורים, ולרכוש. הוא לא חסך דאגה בשטח זה, אפילו כש הדבר גרם לו אינעימות אישית, כמו החי רמת רכוש של מכריז.

כך, למשל, כשהיו אנשי הבטחון זקוקים לטלפון, החזיב ברים טלפון מבית-חרושת מקומי. בתום המלחמה, כשבאו האנשים לבקש חזרה את המכשיר, סרב ברים אפילו לתת להם אישור כי הטלפון אישור. כי לברים יש סלדה עמוקה מפני אחרים.